

עת"א 64585/12/14 - אסתר דדון נגד ועדת השחרורים, היועץ המשפטי לממשלה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
עת"א 64585-12-14 דדון(אסיר) נ'
ועדת השחרורים ואח'
24 פברואר 2015

לפני:

כב' הנשיא אברהם טל, אב"ד כב' השופטת דנה מרשק מרום כב'
השופט ד"ר שמואל בורנשטיין

העותרת	אסתר דדון
נגד	
המשיבים	1. ועדת השחרורים 2. היועץ המשפטי לממשלה

נוכחים:

העותרת ובא כוחה עו"ד אלי סבן

ב"כ המשיב 2 עו"ד יעל בן שמואל

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

העותרת מרצה 54 חודשי מאסר בגין גניבה ממעביד, זיוף ושימוש במסמך מזויף בנסיבות מחמירות, מרמה והפרת אמונים בתאגיד, רישום כוזב במסמכי תאגיד, עבירות מנהלים בתאגיד, קשירת קשר לפשע והלבנת הון נושא ת"פ 22544-09-09 (בית משפט מחוזי בחיפה) והיא עותרת נגד החלטת המשיבה 2 (להלן: "הוועדה") מיום 24.12.14 שלא לשחרר אותה על תנאי בתנאי התוכנית הטיפולית של רש"א.

ב"כ העותרת טוען בכתב העתירה ובטיעוניה בפנינו כי שגתה הוועדה כאשר ייחסה חשיבות לעובדה שהעותרת לא שילמה את הפיצוי שנפסק לה על ידי בית המשפט שגזר את דינה וייחס חשיבות לעובדה שתוכנית רש"א לא כוללת טיפול בעבירות מרמה שאותו קיבלה העותרת במהלך מאסרה בקבוצה לעברייני מרמה.

במהלך הדיון בפנינו טען ב"כ העותרת כי העותרת הגיעה להסדר תשלומים עם המרכז לגביית קנסות לפיו בשלב ראשון תשלם 12 תשלומים של 2,000 ₪ כל אחד ולאחר מכן יחזור עניין הפיצויים לדיון בפני המרכז.

לדברי ב"כ העותרת, אין ביכולתה הכספית של העותרת ואף לא יהיה בזמן הקרוב, כדי לשלם פיצוי מעבר לסכום שנפסק לה על ידי המרכז לגביית קנסות אלא אם תעבוד מחוץ לבית הסוהר כחלק מתנאי שחרורה על תנאי.

ב"כ העותרת טוען כי גם אם בני משפחתה של העותרת מעוניינים בשחרורה המוקדם, הם לא יוכלו לשלם את הפיצוי בשל העדר יכולת כספית.

ב"כ העותרת מציין בכתב העתירה את תפקודה החיובי של העותרת במהלך מאסרה וטוען כי אין בעבירות המשמעת שביצעה ובמידע החסוי שהוצג בפנינו כדי למנוע את שחרורה על תנאי.

ב"כ המשיב 2 מתנגד לשחרורה המוקדם של העותרת ומבססת התנגדותה בעיקר על המסוכנות הנובעת ממנה לאור מעשיה נושא מאסרה וכן עיתוי ביצועם, כאשר העבירות נושא המאסר הנוכחי בוצעו במקביל לניהול הליך משפטי קודם.

ב"כ המשיב 2 מבססת התנגדותה גם על העובדה שפנתה לראשונה באיחור, סמוך לתום שני שליש ממאסרה, למרכז לגביית קנסות על מנת להגיע להסדר תשלומים בקשר לפיצוי ועל הנזק הכספי והנפשי שנגרם למתלונן, כפי שעולה מהמכתב שכתב לוועדה, ואשר צורף לכתב התשובה, שבו הוא מתנגד לשחרורה המוקדם של העותרת.

לטענת ב"כ המשיב 2, תוכנית רש"א איננה מספקת שכן היא לא כוללת אלמנט טיפולי הנוגע לתחום המרמה, שהוא התחום העיקרי נושא מאסרה של העותרת, ולכן אין בה כדי לאיין את מסוכנותה.

ב"כ המשיב מצביעה על התנהגותה השלילית של העותרת במהלך מאסרה, כפי שעולה מדו"חות המשמעת שהוגשו נגדה ומהמידע החסוי.

עיון בהחלטת הוועדה נושא העתירה מעלה כי אכן מסוכנותה של העותרת והעובדה שלא שילמה את מלוא הפיצוי שהוטל עליה על ידי בית המשפט שגזר את דינה, אלא חלק זעום ממנו, ולא שילמה כספים למתלונן בקשר להליך האזרחי שהוגש נגדה, עמדו במרכז החלטתה שלא לשחרר את העותרת על תנאי.

הוועדה קבעה כי השיהוי בהגשת הבקשה למרכז לגביית קנסות, שהוגשה סמוך לתום שני שליש ממאסרה של העותרת, ניתן ללמוד כי הסיכון שנובע ממנה לא אוין ולכן דין בקשתה להידחות, שכן הדבר מלמד על העדר אמפתיה לקורבן מעשיה.

אנו רואים עין בעין עם הוועדה את מסוכנותה של העותרת, כפי שנלמדת מנסיבות ביצוע המעשים, אשר בוצעו תקופה

קצרה לאחר שהורשעה בעבירות דומות וזכתה להתחשבות בהרשעתה הקודמת כאשר לא הוטל עליה עונש מאסר לריצוי מאחורי סורג וברית.

העותרת ביצעה את העבירות נושא מאסרה לאורך תקופה ארוכה והדבר מלמד על מסוכנותה.

כך הם פני הדברים גם אם העותרת עברה הליך טיפולי בקבוצה לעברייני מרמה, בצד הליכים טיפוליים וחינוכיים אחרים, שכן בתוכנית רש"א שהוצגה בפני הוועדה ובפנינו אין התייחסות לצורך של העותרת בטיפול בעברייני מרמה גם לאחר שחרורה.

אנו רואים עין בעין עם הוועדה את החשיבות שייחסה לפנייה המאוחרת של העותרת למרכז לגביית קנסות על מנת שיוסדר עניין הפיצוי בסכום של כ-250,000 ₪, אותו חבה העותרת למתלון על פי פסיקת בית המשפט המחוזי שגזר את דינה.

סכום זה נוסף על הסכום של כ-260,000 ₪, שחבה העותרת למתלון בגין התביעה האזרחית שהוגשה נגדה.

כך הם פני הדברים במיוחד כאשר בית המשפט העליון בע"פ 3587/12 ביטל את הקנס שהוטל על העותרת על ידי בית המשפט המחוזי שגזר את דינה, ומכאן גם את המאסר חלף הקנס, על מנת שהעותרת תוכל לשלם את הפיצוי.

איננו מקבלים את הטענה לפיה העותרת לא הבינה את החשיבות בתשלום הפיצוי מבחינת המתלון. העיתוי המאוחר שבו פנתה העותרת למרכז לגביית קנסות מלמד כי לא מדובר בנטילת אחריות אמיתית וגילויי אמפתיה למתלון אלא בדאגה לכך שהיא תשוחרר על תנאי מבלי שאי תשלום הפיצוי יעמוד לה לרועץ.

לאור כל האמור לעיל, החלטת הוועדה נושא העתירה היא החלטה סבירה ומוצדקת ואנו דוחים את העתירה, אף מבלי צורך להתייחס להתנהגותה השלילית של העותרת במהלך מאסרה, כפי שעולה מדו"חות המשמעת ומהמידע שהוצג בפנינו.

<4#

ניתן והודע היום ה' אדר תשע"ה, 24/02/2015 במעמד ב"כ הצדדים והעותרת.

ד"ר שמואל בורנשטיין,
שופט

דנה מרשק מרום,
שופטת

אברהם טל, נשיא
אב"ד